

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 16. maj 2022
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Emma Saugmandsgaard
Øe
Sagsnr.: 2022-0037-0151
Dok.: 2432880

Besvarelse af spørgsmål nr. 2 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om erstatningsansvar og lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser (Tortgodtgørelse ved digitale seksuelle krænkelser og udvidelse af området for ydelse af krænkelsgodtgørelse samt forenkling af renteberegningen i offererstatningssager) (L 184) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 2 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om erstatningsansvar og lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser (Tortgodtgørelse ved digitale seksuelle krænkelser og udvidelse af området for ydelse af krænkelsgodtgørelse samt forenkling af renteberegningen i offererstatningssager) (L 184), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 6. maj 2022. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Preben Bang Henriksen (V).

Mattias Tesfaye

/

Louise Black Mogensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 2 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om erstatningsansvar og lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser (Tortgodtgørelse ved digitale seksuelle krænkelser og udvidelse af området for ydelse af krænkelsegodtgørelse samt forenkling af renteberegningen i offererstatningssager) (L 184) fra Folketingets Retsudvalg:

”Kan ministeren bekræfte, at et offer for digitale sexkrænkelser efter lovforslaget ved f.eks. 250 delinger og en godtgørelse på 10.000 kr. pr. deling samlet vil få tilkendt 2.500.000 kr. i godtgørelse, mener ministeren i bekræftende fald, at dette er proportionalt i forhold til et voldtægtsoffer, der typisk vil modtage 100.000 kr., og kan beløbet, i det omfang det ikke betales af domfældte, i givet fald forventes betalt fra Erstatningsnævnet?”

Svar:

1. Med lovforslaget foreslår vi at fjerne loftet for tortgodtgørelse for digitale seksuelle krænkelser, som er indført af Højesteret ved dom af 12. august 2020. Jeg kan derfor godt bekræfte, at det er muligt, at det samlede beløb, der fremover kan blive udmålt i sager om digitale seksuelle krænkelser, kan blive meget højt, hvis materialet bliver delt af mange, forskellige gerningspersoner.

I forbindelse med udarbejdelse af lovforslaget har Justitsministeriet derfor overvejet den foreslåede models samspil med, hvad der tilkendes i tortgodtgørelse for andre enkeltstående krænkelser. Selvom det samlede beløb kan blive meget højt, vil jeg dog gerne understrege, at beløbet samtidig vil dække over mange, uafhængige krænkelser. Beløbet er altså udtryk for, at offeret har været udsat for en retsstridig krænkelser rigtig mange gange. Ved at anerkende det, sørger vi for, at fysiske og digitale seksuelle krænkelser er ligestillede i tortmæssig henseende.

Der er desuden vigtigt at huske på, at forud for spørgsmålet om tortgodtgørelse, vil der normalt være et strafferetligt forløb, ligesom jeg mener, at skadevirkningen ved delingerne ikke nødvendigvis bliver mindre med årene. Som offer vil man aldrig vide, hvornår materialet igen dukker op og i hvilken sammenhæng. Jeg mener derfor ikke, at man kan sige, at offeret bliver beriget ved udmålingen.

2. Erstatningsnævnet behandler sager, hvor offeret har lidt personskade som følge af en strafferetlig krænkelse. Når Erstatningsnævnet tilkender erstatning og godtgørelse til offeret, udbetales erstatningen og godtgørelsen af staten. Det følger herefter af offererstatningsloven, at staten indtræder i offerets krav mod gerningspersonen. Staten vil således rette et krav mod gerningspersonen med henblik på, at denne helt eller delvist afholder den udgift, som statskassen foreløbigt har betalt. Hensynet bag denne ordning er blandt andet, at offeret ikke selv skal rette et civilretligt krav mod og have kontakt med gerningspersonen.

Den danske offererstatningsordning medfører, at i det omfang gerningspersonen ikke kan betale erstatningen eller godtgørelsen, vil der være en udgift for staten. Det er dog de hidtidige erfaringer med denne type sager, at gerningspersonen ofte selv kan betale, og hvis det er tilfældet, indkræver staten pengene hos gerningspersonen.

3. Jeg kan godt forstå bekymringerne ved den foreslåede model. Af samme årsag vil vi også løbende følge udviklingen på dette område.